

Dosar nr. xxx/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1902

Ședința publică din data de 17 mai 2012

Președinte

Grefier

S-a luat în examinare acțiunea precizată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC XXX SRL în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Ministerul Economiei și Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat XXX și reprezentanta pârâților -c.j. XXX.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentantul reclamantei depune la dosar Certificat constatator privind societatea reclamantă.

Apreciind cauza în stare de soluționare instanța acordă cuvântul.

Reprezentantul reclamantei susține acțiunea, solicită admiterea ei așa cum a fost formulată și precizată în scris, anularea actelor administrative atacate, controlul a fost tendențios executat prin stabilirea unor obligații fiscale în baza unor raporturi juridice inexistente. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtelor solicită respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală și lipsită de obiect față de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad. Nu solicită cheltuieli de judecată.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra acțiunii de față constată următoarele :

Prin acțiunea precizată în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de 19.10.2011, reclamanta SC XXX SRL a cerut în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecția Fiscală, Persoane Juridice 2 și Administrația Finanțelor Publice Arad, anularea Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2011, a Deciziei de impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de

plată stabilite de inspecția fiscală privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de 127.690 lei aferentă perioadei 29.08.2008 - 30.06.2010 și a majorărilor de întârziere în sumă de 81.845 aferentă perioadei 25.01.2009 - 23.08.2011, a impozitului pe profit suplimentar în sumă de 2.907 lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de 2.252 lei, precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale înregistrată sub nr. XXX/26.08.2011 întocmită de către Activitatea de Inspecția Fiscală Arad; anularea Deciziei nr. XXX/01.02.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației în procedura prealabilă formulată de către reclamantă, fără cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii precizate a susținut că stabilirea TVA-ului suplimentar și a penalităților, este netemeinică și nelegală.

Referitor la concluzia organului de control prin care i se impută că nu a evidențiat în contabilitatea societății un număr de 37 de facturi emise de către societatea germană XXX GMBH a susținut că aceste constatări sunt simple supoziții, că nu se bazează pe nici o dovadă concludentă, neexistând probe că aceste facturi au fost semnate și ștampilate de către administratorul reclamantei, marfa nu a ajuns în posesia societății reclamante niciodată, iar marfa ce face obiectul facturilor nu a fost comandată de către reclamantă.

În ce privește facturile neevidențiate în contabilitatea societății, concluzie desprinsă din presupusele documente comunicate de către autoritățile fiscale germane rezultă că facturile au fost plătite de către societatea reclamantă, împrejurare negată de către reclamantă pe tot parcursul procesului, în condițiile în care, aceste plăți nu se regăsesc în contabilitatea societății, nici în revânzările acestor produse și nici pe stoc.

Față de această împrejurare a susținut că, comanda mărfii a fost făcută, probabil, on-line sau în altă modalitate de către o altă persoană, fără știrea reclamantei care a achitat și preluat marfa, fără să fi fost verificată de către societatea prestatoare a serviciilor de transport.

În susținerea nevinovăției sale față de obligațiile fiscale nelegale la care a fost obligat a invocat practica comunitară în materie care obligă organul constatator să probeze starea de fapt imputată cu ocazia inspecției fiscale, în special atunci când reține în sarcina contribuabilului fapte de natură a fi sancționate, vinovăția trebuind a fi probată, în timp ce nevinovăția este legal prezumată.

Prin întâmpinarea depusă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală și a Ministerului Finanțelor Publice a cerut respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală.

Pe cale de excepție a cerut respingerea acțiunii față de Ministerul Finanțelor Publice invocând lipsa calității procesuale pasive a acestuia raportat la împrejurarea că reclamanta a solicitat anularea unor acte administrativ fiscale emise de Activitatea de Inspecția Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor

Publice a Județului Arad, necontestând nici un act emis de către Ministerul Finanțelor Publice.

Prin Notele de ședință depuse la fila 73, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală a Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală au cerut respingerea acțiunii față de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală pe motiv că nu are calitate procesuală pasivă în cauză deoarece reclamanta nu a contestat nici un act emis de către aceasta, prin urmare nu se justifică introducerea ei în cauză.

A invocat inadmisibilitatea acțiunii de anulare a Raportului de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2011 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad pe motiv că acesta nu are natura unui act administrativ fiscal în sensul prevăzut de art. 41 din Codul de procedură fiscală, republicat și actualizat, deoarece nu a fost emis în aplicarea legislației cu privire la stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale; în condițiile în care cuprinde doar constatările inspecției din punct de vedere factic și legal, rezultă că doar Decizia de impunere nr. XXX și Dispoziția de măsuri nr. XXX/26.08.2012 sunt acte administrativ fiscale care produc efecte față de reclamantă, prin urmare, reclamantul are interesul juridic să le atace doar pe acestea.

A solicitat respingerea acțiunii pe fond formulată împotriva Deciziei de impunere nr. XXX pentru suma de 134.220 lei, reprezentând 84.837 lei taxă pe valoarea adăugată, 32.073 lei majorări și 12.151 lei penalități de întârziere aferente TVA, 2.907 lei impozit pe profit, 1.816 lei majorări și 436 lei penalități de întârziere aferente, ca neîntemeiată.

A susținut că a solicitat autorităților fiscale germane informații care să probeze realitatea efectuării operațiunilor intracomunitare declarate de către societatea germană XXX GMBH, efectuate în perioada noiembrie 2008- ianuarie 2010, în condițiile în care această societate a declarat livrări intracomunitare către reclamanta SC XXX SRL, iar decizia de impunere și dispoziția de măsuri au fost emise în urma verificării situației centralizatoare a facturilor emise de către societatea germană și a concluziei că societatea reclamantă nu a înregistrat în evidența contabilă proprie un număr de 37 de facturi.

În drept a invocat prevederile art. 65 din Codul de procedură fiscală care stabilește că sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale revine contribuabilului care are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Din actele și lucrările dosarului instanțe reține în fapt următoarele:

Este fondată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților Ministerul Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscale în condițiile în care reclamanta nu solicită anularea unor acte administrativ fiscale emise de către aceste entități, în condițiile în care prin acțiune a precizat că cere anularea unor

acte administrativ fiscale emise de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Prin Dispoziția nr. XXX/26.08.2011 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală s-a dispus la pct. 1.1 măsura obligării reclamantei SC XXX SRL de a depune o „Declarație recapitulativă lunară privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare” (Cod 390) privind livrările de mărfuri din operațiuni triumphiulare efectuate în cursul anului 2009 și a semestrului I 2010 de către reclamantă să fie înscrise la rubrica „T livrări în cadrul unei operațiuni triumphiulare, în condițiile în care au fost evidențiate la rubrica „L”.

La pct. 2.1 s-a dispus măsura depunerii unei „Declarații recapitulative privind livrările /achizițiile /prestările intracomunitare ”(Cod 390) în care să fie evidențiate achizițiile intracomunitare efectuate în perioada noiembrie 2008- ianuarie 2010 de la XXX GMBH - Germania, în sumă de 426.706 lei.

Pârâta Activitatea de Inspecție Fiscală nu a depus înscrisuri și nu s-a folosit de nici un mijloc de probă pentru a dovedi că societatea reclamantă a fost implicată într-o livrare intracomunitară în cadrul unei operațiuni triumphiulare, astfel că dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale privind depunerea unei "Declarații recapitulative privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare” (Cod 390) să fie evidențiate la rubrica „T-livrări în cadrul unei operațiuni triumphiulare” și nu la rubrica „L-livrări intracomunitare”.

De asemenea, este nelegală și măsura obligării reclamantei de a depune o declarație recapitulativă (Cod 390) în care să evidențieze achizițiile intracomunitare de la societatea germană XXX GMBH pretins efectuate în perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2010, nelegalitatea rezultând din considerentele prezentate mai jos.

Pe fond, acțiunea urmează a fi admisă.

Pârâta DGFP a județului Arad a dispus verificarea societății reclamante solicitând autorităților germane un schimb de informații conform articolelor 5&19 din Regulamentul 2003/1798/CE, în baza Formularului „SCAC 2004”, deoarece aveau îndoieli asupra tranzacțiilor efectuate de reclamantă și asupra transportului, f. 193 dosar.

Societății-reclamante i s-a imputat faptul că nu a înregistrat în contabilitatea 37 de facturi, în valoare totală de 426.706 lei, pretins emise în perioada 2008-2010 de către XXX GMBH din Germania către SC XXX SRL, faptul că diferențele negative dintre livrările intracomunitare declarate de către societatea germană ca fiind făcute către societatea română - reclamantă și invers, se datorează omisiunii reclamantei de a le înregistra în contabilitate, cele 37 de facturi fiind identificate în Anexa nr. 2 a Raportului de inspecție fiscală.

Pe tot parcursul procesului reclamanta a negat că i-ar fi fost comunicate cele 37 de facturi fiscale de către societatea germană XXX GMBH emise în perioada 2008-ianuarie 2010, prin urmare nu poate fi obligată la plata obligațiilor fiscale imputate prin decizia de impunere.

Atât în contestația formulată în procedura prealabilă, cât și în fața instanței de fond a susținut că organele de control nu pot dovedi cu probe realitatea tranzacțiilor comerciale pretins efectuate între cele două societăți, că nu există probe care să dovedească că facturile în litigiu au fost acceptate la plată de către reclamantă, nefiind semnate și ștampilate de către administratorul societății reclamante, învederând împrejurarea că marfa nu a ajuns niciodată în România în posesia reclamantei, aceasta neavând deschise puncte de lucru în străinătate.

Mai mult decât atât, nu există dovezi că societatea reclamantă a comandat marfa care a făcut obiectul achizițiilor intracomunitare, înscrisă în facturile fiscale în discuție.

Prin Decizia nr. XXX/01.02.2012 privind soluționarea contestației formulată în procedura prealabilă, Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a respins contestația reclamantei ca nemotivată, imputându-i în mod nelegal faptul că reclamanta nu a prezentat dovezile pe care își întemeiază susținerile și nici temeiurile de drept, obligație impusă de prevederile art. 206 alin. 1 și 213 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Decizia este nelegală deoarece încalcă prezumția de nevinovăție a reclamantei care s-a apărat corect pe tot parcursul procesului, organul fiscal neputându-i impune să aducă dovezi pentru a-și demonstra nevinovăția, respectiv, faptul că nu a comandat marfa ce face obiectul celor 37 de facturi fiscale, că nu i- au fost remise aceste facturi niciodată de către societatea germană, că marfa pretins comandată nu a intrat niciodată pe teritoriul României și nici în posesia reclamantei.

Este adevărat că de principiu contribuabilului îi revine sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, fapt ce rezultă din prevederile art. 65 din Codul de procedură fiscală însă, cum în speță de față organele de inspecție fiscală nu au prezentat probe concludente de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție a reclamantei, sarcina probei este răsturnată, obligația de a dovedi efectuarea unei livrări triumphiulare intracomunitare revenind inspecției fiscale.

În sprijinul susținerilor reclamantei și a nevinovăției acesteia vine Răspunsul SCAC al organelor fiscale germane comunicat autorităților fiscale române, după la f. 203 dosar, prin care, la pct. B 1-18 se confirmă faptul că mărfurile în litigiu au fost livrate în Ungaria, la terțul față de proces, în persoana d-lui XXX, în localitatea Kiskunfelegyhaza, prin intermediul UPS.

La pct. B 2-19, autoritățile germane, raportat la cercetările efectuate au confirmat faptul că toată marfa a fost expediată prin UPS, că facturile au fost emise pentru bunuri care însumau o valoare totală de 123.407,07 EUR și că destinatarul maghiar a plătit în numerar contravaloarea mărfii, la livrare și nu prin intermediul băncii.

În plus, a fost identificată și persoana care a efectuat comanda și care a plătit marfa pe teritoriul Ungariei, acesta fiind numitul XXX care, potrivit observațiilor organelor fiscale germane a acționat în numele companiei maghiare

XXX, companie care a avut relații comerciale în anul 2008 cu societatea germană emitentă a facturilor fiscale în discuție.

Față de cele arătate, rezultă că Raportul de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2011 întocmit pe seama reclamantei SC XXX SRL, a cărui anulare se cere și care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. XXX este nelegal, că inspecția fiscală nu a fost instrumentată corect, nefiind prezentate probe concludente care să dovedească fără putință de tăgadă implicarea societății reclamante în operațiuni intracomunitare triunghiulare și, implicit că datorează obligațiile fiscale de plată stabilite suplimentar prin decizie.

Pentru considerentele prezentate în baza art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ va admite acțiunea precizată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC XXX SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generala a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecția Fiscală, Persoane Juridice 2 și Administrația Finanțelor Publice Arad și, în consecință:

Va anula Raportul de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2011, Decizia de impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de 127.690 lei aferentă perioadei 29.08.2008 - 30.06.2010 și a majorărilor de întârziere în sumă de 81.845 aferentă perioadei 25.01.2009 - 23.08.2011, a impozitului pe profit suplimentar în sumă de 2.907 lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de 2.252 lei, precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale înregistrată sub nr. XXX/26.08.2011 întocmită de către Activitatea de Inspecția Fiscală Arad.

Va anula Decizia nr. XXX/01.02.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației în procedura prealabilă formulată de către reclamantă.

Va respinge acțiunea față de pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Agenția Națională de Administrare Fiscală pe lipsa calității procesuale pasive.

Văzând că nu s-au cerut cheltuieli de judecată urmează a nu fi acordate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea precizată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC XXX SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generala a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecția Fiscală, Persoane Juridice 2 și Administrația Finanțelor Publice Arad și, în consecință:

Anulează Raportul de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2011, Decizia de impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de 127.690 lei aferentă perioadei 29.08.2008 - 30.06.2010 și a majorărilor de întârziere în

sumă de 81.845 aferentă perioadei 25.01.2009 - 23.08.2011, a impozitului pe profit suplimentar în sumă de 2.907 lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de 2.252 lei, precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale înregistrată sub nr. XXX/26.08.2011 întocmită de către Activitatea de Inspecția Fiscală Arad.

Anulează Decizia nr. XXX/01.02.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad cu privire la soluționarea contestației în procedura prealabilă formulată de către reclamantă.

Respinge acțiunea față de pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și Agenția Națională de Administrare Fiscală pe lipsa calității procesuale pasive.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 17 mai 2012.

Președinte

pentru grefier